

være behov for særlige afgiftsregler vedrørende de hidtidige arbejdstagerbidrag, således at de nugældende regler herom bevares.

I overensstemmelse hermed er det i stk. 1, nr. 4, bestemt, at pligten til at svare 25 pct. afgift ikke skal gælde for den del af udbetalingen m. v., der måtte hidrøre fra hidtidige arbejdstagerbidrag til ordningen. Denne bestemmelse vil — i modsætning til reglerne om afgiftspligt ved udbetaling eller lignende „i utide“, jfr. herom § 34, stk. 2 — omfatte både kapitalforsikring og opsparing. Som arbejdstagerbidrag skal herved også anses beløb, der i medfør af de hidtidige regler i afgiftsmæssig henseende er sidestillet med arbejdstagerens egne indbetalinger, f. eks. beløb, der i forbindelse med et arbejdsgiverskifte efter 1. januar 1958 er overført fra en „gammel“ til en „ny“ ordning.

Som omtalt oven for vil forslagets stk. 1, nr. 1, også finde anvendelse på eksisterende „nye“ kapitalpensionsordninger.

Renteforsikringslovens regel (§ 3, stk. 1, sidste pkt.) om, at en kapitalpensionsordning kan udbetales ved en kvindelig arbejdstagers fratræden på grund af giftermål, er som omtalt i bemærkningerne til § 12, *ad nr. 2 og 3*, ikke opretholdt for så vidt angår ordninger, der oprettes efter den ny lovs ikrafttræden, idet der ikke ses at være tilstrækkelig begrundelse for at stille kvindelige arbejdstagere anderledes i denne henseende end mandlige. I konsekvens af dette synspunkt, at indgåelse af ægteskab ikke bør betragtes som en „pensionsbegivenhed“, har udvalget ikke stillet forslag om en overgangsregel for de eksisterende ordninger. Under hensyn til, at en kvindelig arbejdstager ved ordningens oprettelse måtte være berettiget til at forudsætte, at hun kunne få pensionskapitalen udbetalt ved fratræden i forbindelse med giftermål, må det dog anses for rimeligt at opretholde de gældende regler om normalafgift ved udbetaling som følge af giftermål, fra en ordning, der er oprettet før lovens ikrafttræden. Forslaget til stk. 1, nr. 5, er udformet i overensstemmelse hermed.

ad stk. 2.

Denne bestemmelse handler om afgiftsberegningen for ordninger oprettet efter lovens ikrafttræden, men hvortil der i overensstemmelse med reglerne i forslagets § 41, stk. 1, nr. 5, er overført beløb fra en ordning oprettet før lovens ikrafttræden. Forslaget tilsigter at bevare den afgiftsfrihed for „egne bidrag“, som ville være opretholdt, hvis den før lovens ikrafttræden oprettede ordning kunne have fortsat. Dette vil den normalt kunne gøre, jfr.

reglerne i forslagets §§ 11 og 13, men hvis en arbejdstager skifter stilling, kan det tænkes, at den nye arbejdsgiver nok vil fortsætte kapitalpensionsordningen, men kræver ordningen flyttet til et andet pengeinstitut (eller forsikringsselskab).

Reglen i stk. 2 omfatter ikke „gamle kapitalpensionsordninger“ (fra før 1958). Hvis en sådan ordning ønskes overført til en efter lovens ikrafttræden oprettet ordning vil afgiftsfriheden gå tabt. Der er imidlertid næppe behov for at kunne overføre en „gammel ordning“, da denne jo vil kunne udbetales afgiftsfrit til arbejdstageren ved fratræden, jfr. forslagets stk. 1, nr. 3, sammenholdt med nr. 2.

Til § 28.

I §§ 25 og 27 er der givet en udtømmende opgøring af de tilfælde, hvor udbetaling fra kapitalforsikring og opsparing i pensionsøjemed kan ske mod indeholdelse af normalafgiften på 25 pct., eller hvor der afgiftsfrit kan ske udbetaling fra en „gammel“ ordning. Der vil ikke af skattemæssige grunde være noget til hinder for, at udbetaling sker i andre tilfælde, men i så fald vil dette — bortset fra løbende udbetaling af bonus fra kapitalforsikring, jfr. forslagets § 46, stk. 2 — blive anset som en udbetaling „i utide“, hvoraf der i henhold til § 28 skal svares afgift med 35 pct. Reglerne er fælles for kapitalforsikring og opsparing i modsætning til renteforsikringslovens § 6d, hvorefter afgiften ved udbetaling „i utide“ udgør 25 pct. for forsikring og 35 pct. for opsparing.

For bestående kapitalpensionsordninger på opsparingsbasis vil 35 pct.-afgiften ligesom efter de nugældende regler også omfatte eventuelle hidtidige arbejdstagerbidrag, medens der for bestående forsikringsordninger kun skal beregnes afgift af den fra arbejdsgiverbidrag hidrørende del, jfr. forslagets § 34, stk. 2.

Man har ikke fundet tilstrækkeligt grundlag for at foreslå nogen undtagelse fra 35 pct.-afgiften. Den i renteforsikringslovens § 6c, sidste punktum, optagne hjemmel til i visse tilfælde af udbetaling ved fratrædelse af stilling at lempe den særlige 35 pct. afgift for opsparingsordninger er således ikke opretholdt.

Til § 29.

Stk. 1 indeholder bestemmelse om 35 pct. afgift af engangsudbetalinger og lignende fra de i §§ 2-9 og 15 omhandlede ordninger, jfr. herved de indledende bemærkninger til kapitel 3. Bestemmelsen vil ligesom for renteforsikringslovens § 6a og b bl. a. omfatte godtgørelse til en fratrædt tjenestemand